

УГОДА

МІЖ УРЯДОМ УКРАЇНИ ТА УРЯДОМ ЛІВАНСЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ ПРО СПРИЯННЯ ТА ВЗАЄМНИЙ ЗАХИСТ ІНВЕСТИЦІЙ

Уряд України та Уряд Ліванської Республіки (які надалі іменуються "Договірні Сторони"),

бажаючи посилити економічне співробітництво для взаємної вигоди обох Держав,

маючи намір створити і підтримувати сприятливі умови для інвестицій однієї Держави на території іншої Держави,

визнаючи, що сприяння та взаємний захист інвестицій, згідно цієї Угоди, буде стимулювати ділову ініціативу в цій сфері,

домовились про наступне:

СТАТТЯ 1 **Визначення**

Для цілей цієї Угоди:

1. Термін "інвестор" по відношенню до обох Договірних Сторін означатиме:

а) фізичні особи, які згідно законів однієї з Договірних Сторін вважаються її громадянами;

б) юридичні особи, включаючи компанії, корпорації, комерційні асоціації та інші організації, що створені або іншим належним чином організовані відповідно до законодавства Договірної Сторони та мають юридичну адресу в країні цієї Договірної Сторони.

Статті цього підпараграфу стосуються холдингових чи офшорних компаній, зареєстрованих в країні Договірної Сторони.

2. Термін "інвестиція" охоплюватиме будь-який вид активів, зокрема, але не виключно:

а) рухоме та нерухоме майно, як і будь-які інші права, такі як заставні, права утримання, забезпечення по позичці;

б) акції компаній або будь-яку іншу форму участі в компанії;

с) права інтелектуальної власності, такі як авторські права, патенти, виробничі проекти чи моделі, торгові чи сервісні марки, торгові назви, технічні процеси, ноу-хау та гудвіл, а також інші подібні права, визнані законами країн Договірних Сторін;

д) комерційні концесії згідно цивільного законодавства, включаючи концесії на розвідку, видобування та експлуатацію природних ресурсів, а також інші права, надані по закону, згідно контракту чи рішенню влади у відповідності до законодавства.

Будь-які зміни форми, в яких внісені інвестиції чи реінвестиції, не повинні міняти їх характер як інвестицій.

3. Термін "доходи" означатиме суми прибутку від інвестицій, і зокрема, але не виключно, включатиме прибутки, дивіденди, проценти, прибутки від капітальних вкладень, роялті, виплати за управлінську чи технічну допомогу та інші виплати, незалежно від їхньої форми.

4. Термін "територія" означатиме територію Договірних Сторін, включаючи територіальні води та виключну економічну зону, а також континентальний шельф, що виходить за межі територіальних вод, над якими даний Уряд має, згідно внутрішнього та міжнародного права, суверенітет, суверенні права та юрисдикцію.

СТАТТЯ 2

Сприяння та захист інвестицій

1. Кожна Договірна Сторона повинна підтримувати та створювати сприятливі умови для інвесторів іншої Договірної Сторони для здійснення інвестицій на своїй території та допускати такі інвестиції відповідно до її законів та правил.

2. У разі, якщо Договірна Сторона приймає інвестицію на своїй території, це повинно, згідно до її законів та правил, гарантувати необхідні дозволи, пов'язані з такою інвестицією, включаючи затвердження залученого вищого керівного та технічного персоналу за вибором інвестора, незважаючи на національність.

3. Кожна Договірна Сторона повинна захищати на своїй території інвестиції, згідно до своїх законів та правил, здійснених інвесторами іншої Договірної Сторони та не буде погіршувати з невинуватених чи дискримінаційних причин управління, експлуатацію, використання, володіння, розширення, продаж чи ліквідацію таких інвестицій, зокрема, кожна Договірна Сторона чи її компетентні представники повинні видавати необхідні дозволи, згадані в параграфі 2 цієї статті.

СТАТТЯ 3

Режим найбільшого сприяння

1. Кожна Договірна Сторона на своїй території надаватиме інвестиціям та доходам інвесторів іншої Договірної Сторони режим, який є справедливим та неупередженим. Цей режим не повинен бути менш сприятливим ніж той, що наданий кожною Договірною Стороною інвестиціям, зробленим на їх території їх власними інвесторами чи ніж той, що наданий на їх території інвестиціям інвесторів третіх країн, якщо цей згаданий режим є більш сприятливим. Але, стосовно Лівану, цей параграф не стосується режиму, гарантованому інвесторам країн-членів Арабської Ліги.

2. Режим найбільшого сприяння не повинен тлумачитися так, щоб зобов'язати Договірну Сторону поширювати на інвесторів та інвестиції іншої Договірної Сторони привілеї, що надаються встановленими сьогодні чи в майбутньому митними чи економічними союзами, вільними торговельними зонами чи регіональними економічними організаціями, до яких Договірні Сторони належать чи будуть належати. Такий режим не повинен стосуватися привілеїв, які Договірні Сторони надають інвесторам третіх країн згідно до угод про уникнення подвійного оподаткування чи інших угод на взаємній основі щодо сплати податків.

СТАТТЯ 4

Експропріація – Компенсація

1. Інвестиції інвесторів кожної Договірної Сторони повинні забезпечуватися повним захистом та знаходитись в безпеці на території іншої Договірної Сторони.

2. Жодна Договірна Сторона не допустить, прямо чи побічно, випадки експропріації, націоналізації чи інші випадки, що мають такий же характер чи ефект, направлений проти інвестицій інвесторів іншої Договірної Сторони, крім випадків, вжитих для суспільних цілей згідно законодавства, на недискримінаційній основі, при умові законних дій, та повинні супроводжуватись адекватною та ефективною компенсацією, згідно чинного національного закону, без проявів дискримінації. Така компенсація повинна дорівнювати вартості експропрійованої інвестиції; робитись без затримки, після того, як експропріація чи загроза експропріації, націоналізації чи подібних випадків стане загальновідомою. Компенсація повинна виплачуватись без затримки з врахуванням звичайного банківського проценту, нарахованого до моменту сплати. Цей платіж повинен ефективно здійснюватись та вільно переказуватись. Попередження повинні проводитись належним чином, до початку експропріації, націоналізації чи подібних випадків для визначення та виплати такої компенсації. Законність кожної такої експропріації, націоналізації чи подібних випадків для визначення та виплати такої компенсації. Законність кожної такої експропріації, націоналізації чи подібного випадку та сума компенсації повинна підлягати перегляду відповідно до процесуального законодавства.

3. Положення параграфу 2 цієї статті також стосуються випадків, коли Договірна Сторона експропріює авуари компанії, створеної згідно чинних законів, дійсних в будь-якій частині його власної території, і в якій інвестори іншої Договірної Сторони мають акції.

4. Інвесторам Договірної Сторони, чиї інвестиції зазнають втрат на території іншої Договірної Сторони по причині війни чи іншого збройного конфлікту, революції, стану національного лиха, повстання, надаватиметься цією Договірною Стороною режим реституцій, відшкодування, компенсації або інші цінні винагороди. Цей режим повинен бути не менш сприятливий, ніж той, який остання Договірна Сторона встановила інвесторам третьої держави. Такі платежі повинні вільно переказуватись.

СТАТТЯ 5

Перекази

1. Договірні Сторони гарантуватимуть переказ платежів, що стосуються інвестицій та доходів. Перекази повинні проводитись у вільно конвертованій валюті, без обмежень та безпідставних затримок. Такі перекази повинні включати, зокрема, але не виключно:

- а) доходи, згідно Статті 1, параграфу 3 цієї Угоди;
- б) суми, що стосуються кредитних внесків, чи інших контрактних зобов'язань, пов'язаних з інвестицією;
- в) надходження від продажу чи часткового продажу, злиття або ліквідації інвестиції;
- г) заробітки та інші компенсаційні виплати резидентам іншої Договірної Сторони, залученим до робіт у зв'язку з інвестицією на території іншої Договірної Сторони;
- д) капітал та додаткові суми для підтримки чи розвитку інвестиції;
- е) компенсаційні виплати згідно до Статті 4 цієї Угоди.

2. Договірні Сторони зобов'язуються полегшувати процедури, необхідні для здійснення переказів без затримки, згідно до практики, прийнятої в міжнародних фінансових центрах. Договірні Сторони повинні виконувати формальності, необхідні для придбання іноземної валюти та її ефективного переказу за кордон на протязі трьох місяців. Більше того, Договірні Сторони повинні узгодити надання згаданим в цій Статті переказам режим, не менш сприятливий, ніж той, що надається переказам, пов'язаним з інвестиціями, зробленими інвесторами третіх країн.

СТАТТЯ 6

Суброгація

Якщо одна з Договірних Сторін чи її представництво здійснює платежі одному із своїх інвесторів під фінансову гарантію проти некомерційних ризиків, надану у зв'язку з інвестицією на території іншої Договірної Сторони, остання повинна без утисків по відношенню до прав першої Договірної Сторони, згідно до Статті 8 цієї Угоди, визнати передачу, чи згідно закону, чи на виконання

юридичної угоди, будь-яких прав власності цього інвестора першій Договірній Стороні чи її представництву. Остання Договірна Сторона також повинна визнати передачу прав першій Договірній Стороні на будь-які права чи вимоги, якими ця Договірна Сторона буде мати право користуватися в тих же межах, що і її попередник у праві на власність. Інша Договірна Сторона сплачуватиме податки та інші загальні платежі, прийняті для інвесторів.

СТАТТЯ 7

Вирішення Спорів між Договірною Стороною та інвестором іншої Договірної Сторони

1. Будь-який спір, що може виникнути між інвестором однієї Договірної Сторони та іншою Договірною Стороною у зв'язку з інвестицією на території цієї іншої Договірної Сторони, повинен бути предметом переговорів між сторонами спору.

2. Якщо будь-який спір між інвестором однієї Договірної Сторони та іншою Договірною Стороною не може бути таким чином вирішений протягом шести місяців, інвестор отримає право передати цю справу до:

а) компетентного суду Договірної Сторони, на території якої була здійснена інвестиція; або

б) Міжнародного Центру для Вирішення Інвестиційних Спорів (ICSID) згідно умов Конвенції про Вирішення Інвестиційних Спорів між Державами та Громадянами інших Держав, яка була відкрита для підписання у Вашингтоні 18 березня 1965 року, у випадку, якщо обидві Договірні Сторони стали учасниками цієї Конвенції; або

с) Арбітражного Суду, якщо сторонами не домовлено про інше, який буде створено згідно арбітражних правил Комісії Об'єднаних Націй по Міжнародному Торговому Праву (UNCITRAL).

3. Арбітражний Суд вирішує справу згідно до статей цієї Угоди та відповідних правил та принципів міжнародного права. Арбітражні рішення повинні бути остаточними та обов'язковими для обох сторін спору. Кожна Договірна Сторона повинна виконувати без затримки кожне таке рішення, і таке рішення повинно набирати чинності згідно до внутрішнього законодавства.

4. Договірна Сторона, яка виступає учасником спору, має право в будь-який час, коли проходить спір щодо інвестиції, наполягати на захисті свого імунітету, або на тому, щоб інвестор отримав компенсацію згідно страхового контракту для покриття всіх, або частини понесених втрат чи збитків.

СТАТТЯ 8

Вирішення спорів між Договірними Сторонами

1. Спори між Договірними Сторонами відносно тлумачення або застосування цієї Угоди повинні вирішуватись по дипломатичних каналах.

2. Якщо Договірні Сторони не можуть дійти згоди на протязі шести місяців з початку переговорів, спір, по заяві обох сторін, повинен бути переданий до Арбітражного Суду з трьох учасників. Кожна Договірна Сторона повинна призначити одного арбітра, а ці два арбітри призначають голову, який повинен бути громадянином третьої країни.

3. Якщо одна з Договірних Сторін не призначила свого арбітра та не погодилась на запрошення іншої Договірної Сторони зробити таке призначення на протязі двох місяців, арбітр повинен бути призначений по заяві цієї Договірної Сторони Президентом Міжнародного Суду Справедливості.

4. Якщо два арбітри не можуть вибрати голову в період двох місяців з дня їх призначення, останній повинен бути призначений по заяві обох Договірних Сторін Президентом Міжнародного Суду Справедливості.

5. Якщо у випадках, зазначених в пунктах 3 та 4 цієї Статті, Президент Міжнародного Суду Справедливості не може зробити необхідні призначення, або він є громадянином будь-якої Договірної Сторони, буде запрошено Віце-Президента, а якщо з'ясується, що Віце-Президент також є громадянином будь-якої Договірної Сторони або не може виконувати зазначену функцію, член Міжнародного Суду Справедливості, наступний за старшинством, який не є громадянином будь-якої Договірної Сторони, буде запрошений зробити необхідні призначення.

6. Арбітражний Суд прийматиме рішення більшістю голосів.

7. Суд повинен виносити рішення на основі верховенства закону, пріоритету статей цієї Угоди по відношенню до інших угод, що діють між Договірними Сторонами, а також загально визнаних принципів міжнародного права.

8. Стосовно інших положень, прийнятих Договірними Сторонами, суд визначатиме свою процедуру.

9. Кожна Договірна Сторона нестиме витрати за призначеного арбітра та своє представництво в арбітражному судочинстві. Витрати відносно голови та інші витрати нестимуться в рівних частинах обома Договірними Сторонами. Арбітражний Суд може визначити іншу процедуру щодо визначення витрат.

10. Рішення суду остаточні та обов'язкові для обох Договірних Сторін.

СТАТТЯ 9

Застосування інших правил та спеціальних зобов'язань

1. Якщо законодавство кожної Договірної Сторони чи її зобов'язання, згідно існуючого на даний час міжнародного права, чи встановлені в майбутньому між Договірними Сторонами, в доповнення до цієї Угоди, міститимуть правила, загальні або спеціальні, що дають право інвестиціям іншої Договірної Сторони користуватися більшими перевагами ніж ті, що надані цією Угодою, то таке законодавство в межах своєї переваги буде мати пріоритет над цією Угодою.

2. Кожна Договірна Сторона повинна виконувати інші зобов'язання, які вона прийняла щодо інвестиції інвесторів іншої Договірної Сторони на своїй території.

СТАТТЯ 10

Застосування цієї угоди

Ця Угода застосовуватиметься також до інвестицій на території Договірної Сторони, здійснених у відповідності до її законів та правил інвесторами іншої Договірної Сторони до набуття чинності цієї Угоди. Однак, ця Угода не буде застосовуватись при вирішенні спорів, що виникли до набуття нею чинності.

СТАТТЯ 11

Відносини між урядами

Ця Угода буде в дії незалежно від того, чи існують між Договірними Сторонами дипломатичні або консульські відносини, чи такі відносини відсутні.

СТАТТЯ 12

Набуття чинності, тривалість та припинення дії

1. Ця Угода набуває чинності через тридцять днів після дати останнього повідомлення кожною з Договірних Сторін про виконання ними законодавчих вимог щодо набуття чинності цієї Угоди. Угода залишатиметься чинною протягом десяти років і буде продовжена на необмежений період до того моменту, доки одна із Договірних Сторін не повідомить іншу сторону про припинення її дії письмово за дванадцять місяців.

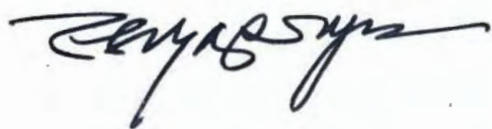
2. У випадку офіційного повідомлення щодо припинення дії цієї Угоди, положення статей 1 - 10 залишатимуться чинними протягом наступних десяти років для інвестицій, здійснених перед офіційним повідомленням.

На посвідчення чого ті, що підписалися нижче, до того ж належним чином уповноважені своїм Урядом, підписали цю Угоду.

Здійснено в м. Києві, *25 "Березня"* 1996 р. у двох дійсних примірниках, кожний українською, арабською та англійською мовами, причому всі тексти є рівно аутентичними.

У випадку розбіжностей тлумачення, переважатиме англійський текст.

ЗА УРЯД
УКРАЇНИ

ЗА УРЯД
ЛІВАНСЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ

